

som bygger på redegørelsen af november 1969 fra udvalget vedrørende obligationsmarkedets forhold og på realkreditkommissionens betænkning, og som vil give sig udslag i det nævnte forslag til lov om realkreditinstitutter m.v. Der er nærmere redegjort for baggrunden i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. 81, og yderligere oplysninger vil fremkomme i bemærkningerne i realkreditlovforslaget.

Ændringsforslagene er i hovedsagen konsekvensrettelser som følge af de øvrige reformer inden for realkredit, indeholdende nedsættelser af hidtidige låne- og garantigrænser og forkortelse af lånenes løbetid.

Almindelige bemærkninger til de resterende numre (nr. 14, 17, 19, 23, 30 og 31).

Disse forslag har ikke sammenhæng med de to ovenfor omtalte sæt ændringer, men betegner tekniske og redaktionelle ændringer samt — for så vidt angår nr. 23 — en forbedring af de særlige støttemuligheder for stærkt bevægelseshæmmede

Der henvises til bemærkningerne til de enkelte numre.

Almindelige bemærkninger om udgiftsmæssige og administrative følger af lovforslaget.

De foreslåede lovændringer, bortset fra nr. 23, vil ikke direkte medføre øgede udgifter for staten, men da lejeforhøjelserne medfører øgede udgifter for lejernerne, vil de udløse højere udgifter til boligsikring. Da lejen i den ældre boligmasse også efter forhøjelser af den størrelse, der kan blive tale om, gennemgående fortsat vil ligge på et i forhold til indkomstniveauet ikke særlig højt niveau, må den årlige stigning i boligsikringsudgifterne dog påregnes at blive ret begrænset. Det kan efter et groft skøn fastslås, at stigningen vil ligge indenfor en størrelsesorden på omkring 3 mill. kr. pr. årgang.

De foreslåede bestemmelser om regulering af de indkomstgrænser, der har relation til adgangen til nedsat boligafgift og til lån til betaling af indskud, sigter alene på en almindelig ajourføring efter de skete ændringer i prisniveauet, og de vil således alene medføre, at der ikke sker den nedgang i udgifterne, der ellers ville blive tale om.

Lovforslagets nr. 23 medfører en årlig statslig merudgift på indtil 250.000 kr.

Lovforslaget får ingen følge for omfanget af den statslige eller kommunale administration.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger til nr. 1 m. fl.

Til nr. 2

Indkomstgrænsen på 35.000 kr. indførtes ved boligloven af 8. juni 1967. Grænsen var da udtrykt ved huslejerelationstal.

Reguleringspristallet var for april 1967 121. Pristallet er siden da steget til 138 (januar 1970) eller med 14 pct. En forhøjelse med 14 pct. vil medføre, at grænsen skal reguleres til 40.000 kr.

Til nr. 3

Der er alene tale om regulering efter prisudviklingen siden 1. april 1967, jfr. bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 4

Der henvises til bemærkningerne nedenfor.

Til nr. 5

§ 19 a.

Vedrørende affattelsen af stk. 1-3 henvises til de almindelige bemærkninger.

I stk. 4 præciseres det, at selskabets udgifter til genudlejningsbidrag til landsbyggefonden alene kan pålignes de genudlejede lejligheder og lokaler, men derimod ikke overvælttes på de eksisterende lejemål. Da dette ændrer princippet i lovens § 18, stk. 2, hvorefter boligafgiften skal fastsættes efter lejlighedernes indbyrdes værdi, er der i § 18, stk. 2, indsat en henvisning til den ny § 19 a, stk. 4, jfr. ovenfor nr. 4.

§ 19 b.

Ved forslaget åbnes der adgang for Boligselskabernes Landsbyggefond til at nedsætte, eller evt. helt lade bortfalde, boligselskabernes bidrag til fonden i henhold til § 19 a, såfremt den leje, der lægges til grund for bidragets beregning, ikke skønnes rimelig i forhold til det lejedes værdi. Herudover gives der i stk. 2 landsbyggefonden en mere almindelig adgang til at foretage regulering af evt. urimelige bidrag. Med hjemmel i denne bestemmelse vil fonden således, hvis det måtte skønnes fornødent, kunne foretage en vis udligning af muligvis uensartede lejeværdiansættelser kommunerne imellem.